

[Erik B. Smith]

Jeg er i den lidt usædvanlige situation som ordfører for forslagsstillerne at kunne takke samtlige ordførere for tilslutning til dette beslutningsforslag.

Jeg vil godt sige, at det havde vi egentlig på forhånd regnet med. Som det blev sagt fra en af ordførerne, er det det mindste, man kunne forvente. Efter debatten om beslutningsforslag nr. B 33 i sidste samling og forespørgselsdebatten her forud for dette er der ingen grund til at trække en række af de elementer frem, som man har været inde på under den foregående debat.

Jeg er sikker på, at socialministeren har noteret sig denne meget massive tilslutning, og jeg har egentlig også tillid til, at socialministeren deler den opfattelse, der kom frem fra hr. Tinning om, at det må anses for temmelig unødvendigt at spørge kommunerne. Hvis vi vedtager dette beslutningsforslag, hvad jeg går ud fra, behøver man i og for sig ikke ulejlige kommunerne mere end en enkelt gang.

Den eneste ordfører, der havde nogle skeptiske bemærkninger til forslaget, var den radikale ordfører, fru Anna-Lise Frølich, der oven i købet fandt, at man ligefrem kunne opfatte dette beslutningsforslag som udtryk for en vis mistillid til socialforvaltningerne. Til det må jeg sige, at det står vi fuldstændig uforstående over for. Vi har naturligvis i socialdemokratiet fulgt debatten fra B 33s vedtagelse. Vi deler den tidligere ordfører for det radikale venstre i B 33-sagen, fru Aase Olesens opfattelse af, at B 33-beslutningen hvilede på et meget, meget spinkelt grundlag. I virkeligheden er det således, at vi syntes ikke, man med god samvittighed kunne sige ude i befolkningen: dette er en god beslutning, og nu skal I bare høre, hvor godt det bliver for laveste invalidepension fra 1. januar 1983. Vi har været vældig nervøse for, at man ville tage det alt for bogstaveligt.

Vi har naturligvis også foretaget vores sonderinger i forvaltningerne, og ligesom fru Anna-Lise Frølich altså ligefrem har fundet et enkelt eksempel på, at denne valgmulighed forelå, har vi fået den tilbagemelding, at myndighederne naturligvis retter sig efter den gældende lovgivning, men at man ikke ville udelukke, at man i situationer, hvor der var tale om valgfrihed, ville vælge laveste invalidepension ud fra en forventning om, at den

ville blive erstattet med mellemste invalidepension. Det er det, vi har villet undgå.

Om det er 2 mill. kr. eller 1 mill. kr. eller 100.000 kr. er for så vidt fuldstændig underordnet. Det er vigtigt at fastslå princippet om, at man kan handle i tillid til lovgivningsmagten. Hvis vi af andre grunde må ændre på vores opfattelse af tingene, må vi sikre, at de mennesker, der har disponeret, holdes skadesløse.

Jeg vil egentlig godt slutte med at sige, at vi har faktisk i socialudvalget stillet et spørgsmål under almindelig del, der omhandler de problemer. Det er endnu ikke blevet besvaret. Det er min absolutte opfattelse, at ministeren meget hellere bør udsende sin henstilling til kommunerne med det samme end at spørge dem, om man har nogle tilfælde, for så får vi en hurtig afklaring af det problem, og det er det, det trænger til.

Jeg vil endnu en gang sige tak for dette tilsagn om en velvillig udvalgsbehandling.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Arentoft):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden:

Fjerde næstformand (Arentoft):

Der er ikke mere på dagsordenen.

Udenrigsudvalget har afgivet:

Betænkning og indstilling vedrørende beretning angående Nordisk Råds 30. session 1982. (Beslutningsforslag nr. B 29). Eksemplarer vil blive omdelt.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 2. december 1982, kl. 13.00.